

Sygn. akt IX W 552/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2017 r. sprawy

J. P.

syna J. i I. z domu B.

ur. (...) w B.

obwinionego o to, że :

w dniu 26 listopada 2016 r., ok. godz. 14³⁰ w D. na ul. (...) kierując pojazdem marki V. (...) nr rej. (...) nie zachował bezpiecznej odległości od poprzedzającego go pojazdu w wyniku, czego zderzył się z poprzedzającym go pojazdem marki A. o nr rej. (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, po czym oddalił się z miejsca zdarzenia

- tj. o czyn z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 19 ust. 2 pkt. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym i art. 97 kw w zw. z art. 44 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA

I. obwinionego **J. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to na podstawie art. **86 § 1 kw i 97 kw w zw. z art. 9 § 2 kw** skazuje go na **karę grzywny w wymiarze 300,- (trzysta) złotych;**

II. na podstawie art. 624§ 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania i opłaty.

Sygn. akt IX W 552/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 listopada 2016r. około godz. 14.30 R. M. (1) kierował samochodem marki A. o Nr rej. (...). Jechał wraz ze swoją konkubiną A. C. i dwojgiem dzieci ul. (...) w D. w kierunku L.. Za jego pojazdem, w tym samym kierunku, poruszał się J. P. kierujący samochodem m –ki V. (...) o nr rej. (...).

Na wysokości posesji nr (...), przed przejściem dla pieszych R. M. (1) zatrzymał pojazd celem ustąpienia pierwszeństwa pieszemu. Jadący za nim J. P. nie zdołał zatrzymać pojazdu i najechał na tył samochodu m – ki A.. W wyniku zdarzenia w A. zarysowana została powłoka lakiernicza tylnego zderzaka oraz tylny hak.

R. M. (1) wysiadł z samochodu, podszedł do kierującego V. i przez otwartą szybę poinformował go, aby zjechali na parking przy pobliskiej B., znajdującej się bezpośrednio za skrzyżowaniem celem sporządzenia oświadczenia. Po wykonaniu zdjęć pojazdów w pozycji pokolizyjnej, kierujący A. ruszył kierując się na parking. J. P. ruszył za nim, ale nie zjechał w prawo, a skierował się na wprost w kierunku L..

(dowody; zeznania świadka R. M. k. 26 – 27, notatka urzędowa k. 1, karta zdarzenia k. 2, protokół oględzin pojazdu k. 4)

Obwiniony J. P. przyznał się do niezachowania bezpiecznej odległości za poprzedzającym pojazdem i doprowadzenia do zderzenia. Nie przyznał się do oddalenia się z miejsca zdarzenia. Wyjaśnił, iż to nie on odjechał z miejsca zdarzenia, ale drugi z uczestników. Stwierdził, że kierowca A. nic do niego nie powiedział, ruszył i skręcił, ale obwiniony nie zauważył gdzie. Sam zatrzymał się w odległości około 30 metrów, aby sprawdzić uszkodzenia.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego w części dotyczącej wykroczenia z art. 86§1kw. W dalszej części wyjaśnienia obwinionego są nielogiczne i niewiarygodne, sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego oraz doświadczeniem życiowym. R. M. (1) nie wysiadałby przecież z pojazdu, gdyby nie chciał umówić się z obwinionym co do miejsca wyjaśnienia sytuacji. Rzecz działa się na skrzyżowaniu, na drodze o dużym natężeniu ruchu, stąd inne czynności, poza utrwaleniem pozycji pokolizyjnej, nie mogły wchodzić w grę. Dodatkowo obwiniony stwierdził, iż kierujący A. odjechał z miejsca i skręcił. Nic nie stało na przeszkodzie, aby pojechać za nim. Ulica (...) na tym odcinku jest prosta, jest dobra widoczność, a warunki miejskie nie pozwalają na rozwinięcie wielkich prędkości, aby nagle zniknąć z pola widzenia. R. M. (1) jako osoba bezspornie pokrzywdzona w zdarzeniu, nie miał żadnych powodów by odjeżdżać z miejsca zdarzenia, gdy chciał uzyskać dane sprawy w celu dochodzenia odszkodowania.

Świadek R. M. zeznał, iż po zderzeniu wysiadł z pojazdu, podszedł do kierującego V. (...). Ten otworzył szybę. Poprosił go o zjechanie na parking przy B. aby spisać oświadczenia. Wykonał zdjęcia pojazdów, po czym zjechał na parking oddalony od miejsca zdarzenia o około 20 – 30 metrów. Gdy zorientował się, że obwiniony odjechał, powiadomił policję, ale ze względu na długi czas oczekiwania, zdecydował się zgłosić kolizję w L..

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka bowiem są one jasne, spójne i logiczne. Pokrzywdzony nie ma żadnych obiektywnych powodów, aby pomawiać obwinionego od odjechanie z miejsca zdarzenia. Sytuacja kolizyjna była na tyle jasna, że w interesie R. M. było załatwienie sprawy polubownie czy to z udziałem Policji i szybkie uzyskanie odszkodowania. Nie miał powodów, by jako pokrzywdzony „uciekać” z miejsca zdarzenia.

Przepis art. 19 ust 2 pkt 3 zobowiązuje kierującego pojazdem do utrzymania odstępu niezbędnego do uniknięcia zderzenia w razie hamowania lub zatrzymania się poprzedzającego pojazdu. W niniejszym zdarzeniu, najprawdopodobniej dużą rolę odegrały również zdolności psychomotoryczne obwinionego, który jest osobą starszą i z racji tego jego czas reakcji jest znacznie wydłużony.

Szczegółowe uregulowanie obowiązków uczestników zdarzenia drogowego znajduje się w przepisie art. 44 Prawa o ruchu drogowym. Zakres obowiązków związanych z wypadkiem drogowym ciążących na jego uczestnikach zależy od rodzaju wypadku; są one mniejsze przy wypadku, którego skutkiem jest szkoda w mieniu, a większe - w razie zaistnienia wypadku pociągającego za sobą śmierć lub obrażenia ciała; niektóre czynności należy wykonać przy każdym wypadku. W każdym wypadku kierujący pojazdem, uczestniczący w nim, jest obowiązany zatrzymać pojazd, nie powodując przy tym zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego (ust. 1 pkt 1). W każdym wypadku kierujący pojazdem i inna osoba uczestnicząca w wypadku jest obowiązana - na żądanie innej osoby uczestniczącej w wypadku - podać swoje dane personalne, dane personalne właściciela lub posiadacza pojazdu oraz dane dotyczące zakładu ubezpieczeń, z którym zawarta jest umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (ust. 1 pkt 4).

Ostatnim obowiązkiem jest pozostanie na miejscu wypadku (ust. 2 pkt 3). Ma to na celu zapewnienie udziału tych osób w ewentualnych czynnościach służb. Ponadto umożliwia to ustalenie stanu psychofizycznego kierującego pojazdem, zwłaszcza stwierdzenie jego trzeźwości. Można oddalić się z miejsca wypadku - jeżeli jest to konieczne - tylko w celu wezwania pogotowia lub Policji, lecz należy niezwłocznie powrócić na to miejsce.

Obwiniony J. P. uniemożliwił pokrzywdzonemu wyartykułowanie żądania danych osobowych i danych pojazdu, bowiem odjechał z miejsca zdarzenia. Okoliczności zdarzenia oraz fakt, iż samochody nie mogły dłużej pozostawać na jezdni – oczywistym było zjechać w najbliższym dogodnym miejscu w celu załatwienia formalności. Tym bardziej, i z pokrzywdzony poprosił o pokrzywdzonego, a ten w ocenie pokrzywdzonego zgodził się na to.

Wobec powyższych ustaleń w ocenie Sądu вина obwinionego jest ewidentna i została mu udowodniona. W dniu 26 listopada 2016r. około godz. 14.30 w D. na ul. (...), obwiniony kierując samochodem m – ki V. (...) nr rej. (...) nie zachował bezpiecznej odległości od poprzedzającego go pojazdu, w wyniku czego zderzył się z poprzedzającym go pojazdem m – ki A. nr rej. (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, po czym oddalił się z miejsca zdarzenia. Czyny te wyczerpują znamiona wykroczeń z art. 86§1kw w zw. z art. 19 ust 2 pkt 3 Prawa o ruchu drogowym i art. 97 kw w zw. z art. 44 ust 1 pkt 4 Prawa o ruchu drogowym. Z mocy powyższych przepisów, przy zastosowaniu art. 9§2kw obwiniony został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd miał na uwadze okoliczność łagodzącą leżącą po jego stronie w postaci dotychczasowej niekaralności.

W ocenie Sąd kara grzywny w wymiarze 300 zł. wymierzona za popełnienia dwóch wykroczeń jest adekwatna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości jego czynów. Tak ukształtowana wpłynie na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec trudnej sytuacji materialnej, obwiniony został zwolniony od kosztów postępowania i opłaty.